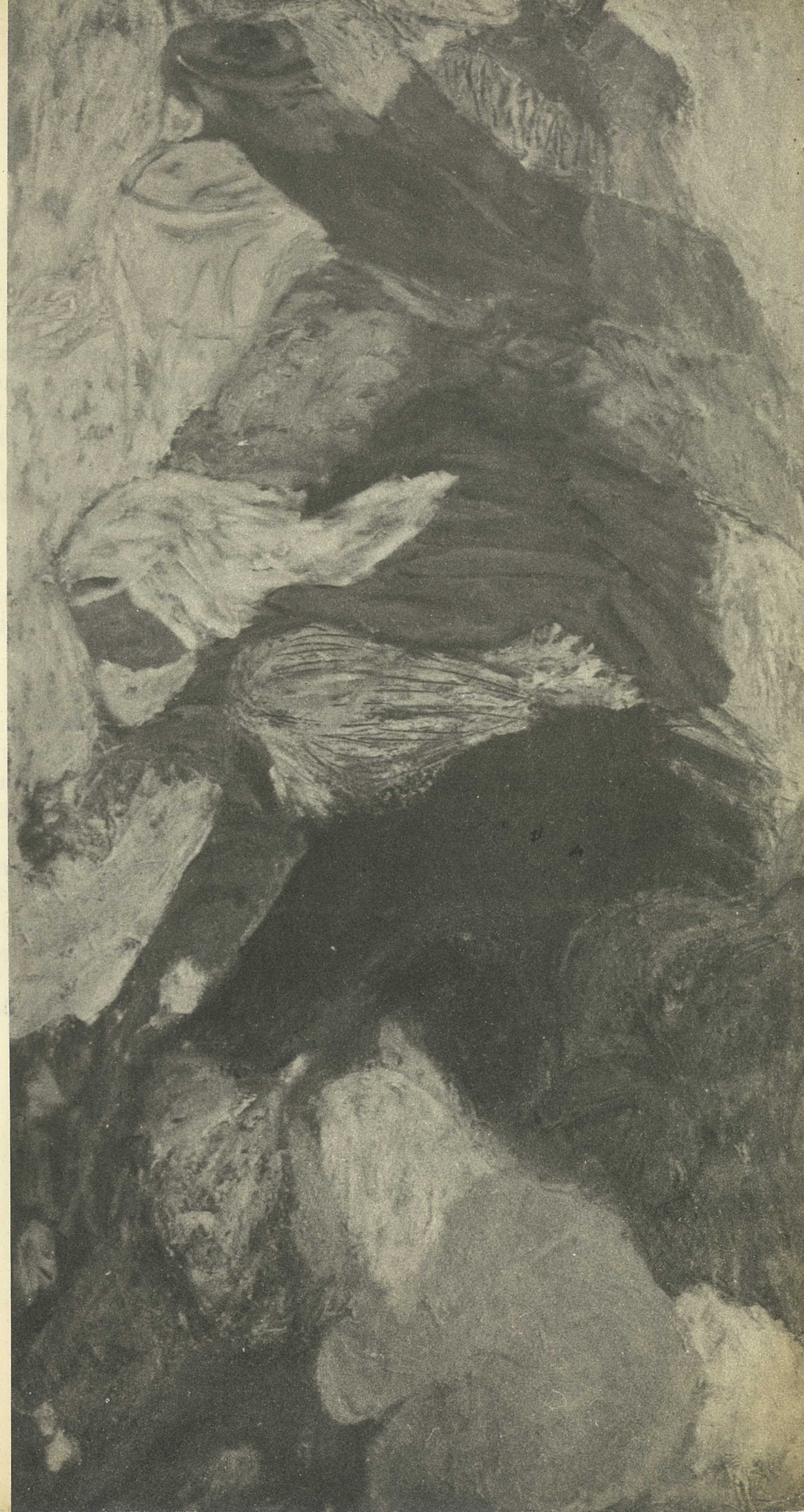

Örnek, Sedat Veyis 1972 “Duran Karaca’nın 1972’deki Resim Sergisi için Hazırlanan Broşür Yazısı”.

D. Karaca

Karadenizin fındığı, mısırı, Adana yöresinin pamuğu. gibi belli yerlere damgasını vuran; bölgenin ekonomisini, folklorunu, canlılığını derinden etkileyen ürünler vardır. Türkiye Etnolojisinin belli başlı kültür komplekslerinden bir kaçının ana öğeleri olan bu bitkilerin ekseninde, ekonomisinden araç - gerecine, giyim - kuşamından konutuna, türküsünden masalına, şenliğinden töresine kadar dönenen elli ayaklı bir hayat kaynaşmaktadır.

Ekimi, devşirilmesi, ayıklanması, çuvallanması, işlenmesi ve giyeceğe dönüşmesi nice emeği gerektiren pamuğun serüveni, bastığı toprağı ve yediğı ekmeğı inkâr etmeyen soylu sanatçı için zengin bir malzemedir.

Orhan Kemal ve Yaşar Kemal gibi ustaların doğrultusuna yönelen Duran Karaca, içinde doğup büyüdüğü kültür çevresinin dinamik öğelerini rengin, çizginin ve kompozisyonun o gizemli aynasında yansıtmakta, acısı ve sevinciyle gerçek bir hayat ışığı serpmektedir gözlerimize. Tuvaline geçirdiğı konuları titizlikle incelemesi; bir başka söyleyişle konuya sadece gönül gözüyle değil, akıl gözüyle de bakması, bence, Karaca'nın başarılı resminin de ötesinde bir değer taşımaktadır : Zamanla kaybolacak bölgesel bir kültürün öğelerini, geleceğin kültür araştırmacılarına, asıllarına uygun birer belge olarak aktarması... Bunu yaparken de, resmini asla yozlaştırmaması...

SEDAT VEYİS ÖRNEK